

KONGELIGT BESØG

Øverst: Lensmanden er betenkelig over naboens rævestreger.
Nederst: Mette og Høns-Erik oplever noget spændende. Junker Cai er oplagt til at fri.

A/S NORDISK FILMS KOMPAGNI
præsenterer
KONGELIGT BESØG

Manuskript:
PALLE LAURING og ERIK BALLING

Musik:
HANS SCHREIBER

Fotografer: Poul Pedersen og Jørgen Skov - Tone: Hans W. Sørensen -
Dekorationer: Kai Rasch - Kostumer: Inger Bjarne - Make-up: Sonja
- Assisterer: Henning Bahs, Carsten Dahl, Finn Henriksen - Fægte-
instruktion: Kaptajn S. C. Olsen - Ridescenerne er optaget med velvillig
assistance fra Gardehusarregimentet

Produktionsleder: John Hilbert

PERSONERNE

Lensmanden	Ib Schönberg
Kirsten, hans datter	Grethe Thordahl
Naboen	Kaj Holm
Junker Cai, hans søn	Henry Lohmann
Junker Jørgen	Bjørn Watt Boolsen
Christian IV	Johannes Meyer
Sangeren	Bent Christensen
Den stumme	Gabriel Axel
Mette	Kate Mundt
Høns-Erik	Frits Helmuth
Walther	Preben Lerdorff Rye
Smeden	Karl Stegger
Morten	Victor Montell
Stine	Betty Hølsengreen

Desuden medvirker:

Jytte Enselmann - Lene Poulsen - Caja Heimann - Jytte Gratwohl - Alice
Lotinga - Edith Hermansen - Anne Grethe Hilding - Aage Winther Jør-
gensen - Emil Hallberg - Bjørn Puggaard-Müller - Poul Tyron - Poul
Nordstrøm - Carl Ottesen - Miskow Makwarth - Bjørn Spiro

Iscenesættelse:
ERIK BALLING

Produktion og udlejning:
A/S NORDISK FILMS KOMPAGNI

HANDLINGEN

foregår på Christian IV's bevægede tid, men filmen tynges ikke af kedelige historiske kendsgerninger. I året 1646 har Danmark fred. Først for nylig har de sidste besættelsestropper forladt Jylland, efterladende sig de sørgelige spor af jernhæle. Administrationen er delvis brudt sammen, riget fattes penge, og de, der findes, er ulige fordelt. Det er den usædvanlige og sørgelige baggrund for denne uhøjtidelige beretning.

Det begynder med, at to tatere, et par lystige stratenrøvere, tages til fange af høvedsmanden Walther og hans folk efter en hidsig forfølgelse. Taterne, som har stjålet heste, indespærres i hundeburet på lensmandens gård. Walther mener, at det er bedst at få dem klynget op med det samme. Til hans skuffelse erklærer lensmanden, at det strider mod loven. En dødsdom skal attesteres af Hans Majestæt.

Lensmanden er forøvrigt plaget af alvorlige bekymringer. Hans skriver er stukket af efter at have solgt kronens heste til svenskerne, og regnskabet er i et syndigt rod. På dette kritiske tidspunkt kommer hans forslagne nabo, ledsaget af sønnen junker Cai, der ingenlunde har arvet faderens kløgt. Naboen vil „trøste“ den stakkels lensmand, men han har selvfølgelig en ræv bag øret. Han har regnet ud, hvordan han kan forøge sit hartkorn og få sin søn gift med lensmandens datter Kirsten. Lensmanden må give ham ret i, at det er et godt parti for Kirsten. Til gengæld er junkeren heller ikke snydt med hende. Hun er en ferm og dygtig pige, som nok skal kunne gøre en mand lykkelig. Efter lensmandens mening må hun dog selv træffe afgørelsen, navnlig da hun ikke har truffet junkeren før.

Den unge mand er ikke glad for, at han selv skal fri til pigen. Faderen giver ham en kraftig opsang, og Cai skyder hjertet op i livet. Heldigvis går det over forventning, så at trolovelsen faktisk er i orden. Imens de unge snakker, drøfter naboen en anden sag med lensmanden. Han har fået kig på herregården Harrestrup, hvis ejer er død uden at

efterlade sig sønner, så at gården er herreløs. Hvis lensmanden kan sørge for, at han får den billigt, så behøver Cai ingen medgift. Lensmanden er betænkelig og vil nødig inlade sig på luskeri med Harrestrup, der tilfalder kronen, når der ikke er arvinger, men naboen vil ikke give op.

Imidlertid dukker der højst uventet en arving op. Den afdødes nevø, junker Jørgen, vender hjem fra udlandet og gør sine krav gældende. Nu kommer der gang i begivenhederne. Naboen bruger alle kneb, og de modstridende interesser tørner hurtigt sammen i voldsomme håndgribeligheder, hvori de to tatere, som har fattet sympati for Jørgen, griber ind på afgørende måde. Også en anden får sympati for den fremmede junker, nemlig Kirsten. Konflikten kulminerer, da Hans Majestæt Christian IV ankommer til lensgården. Med klogskab og kongelig myndighed sætter han tingene på plads, så at historien får en lykkelig slutning — i hvert fald for nogle!

*Min gode lensmand, jeg anser Jer for en forholdsvis hæderlig mand —
og et godt stykke af en nathue.*

*Venus er en livlig planet, men
undertiden kan det være vanskeligt
at få øje på den –
selv på klare aftener.*

*Der synes at være uroligheder.
Befaler Deres Majestæt, at jeg skal
gribe ind – det er måske mytteri?*

En yndig og frydefuld sommertid

Dansk folkevise

*En yndig og frydefuld sommertid
i al sin herlighed
den glæder og trøster så mangen en
ret ved Guds kjærlighed.
Den fører blomsterskaren frem,
og rosen rød, så dejlig og sød,
den ser du da igen.*

*Blandt alle disse blomster ved jeg een
en rose for dem alle,
udsprungen af en dejlig gren,
ud af en yndig stamme.
Vel er der mange smukke til,
men jeg for sandhed sige vil:
Han overgår dem alle.*

*Går jeg om dagen ud og ind
i hvor det være må,
da er du stedse i mit sind,
om natten ligeså.
Og når jeg sover sødelig,
om dig jeg drømmer lykkelig,
ret som du hos mig lå.*

GRETHE THORDAHL
som lensmandens datter